У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 101. П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЧЕРВНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 5, 1970 No. 101. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 4 червня 1970

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР МЕШКАНЕВИХ СПРАВ і міського розвитку Джордж Ромні, зізнаючи в Палатній Підкомісії Мешканевих Справ, пропонував, щоб Конґрес схвалив закон, який не дозволяв би окремим містам за допомогою місцевих законів та різних заряджень не допускати до будови мешкань для населення з малими прибутками. Між цим населенням є великий відсоток негрів, і деякі міста на основі своїх міських мешканевих законів не дають дозволу на будову нових будинків із мешканевими одиницями, в яких могли б мешкати родини з малими прибутками. Ці будинки будується з допомогою федеральних субсидій.

ТЕПЕР ЗНАЙШЛИ ПРИЧИНУ ЕКСПЛЬОЗІЇ на космічному кораблі „Аполло 13" під час подорожі до Місяця. Експльодував танк із киснем, бо була помилка техніків при випорожнюванні цього збірника. Танк із воднем огрівся був так, що експльодував і втратив ввесь водень. Астронавти могли вернутися на Землю тільки тому, що могли користуватися тим киснем, який був у місячному модулі, і який вони мали зужити під час побуту на місяці. Завелика гаряч в танку з воднем спричинила експльозію. При найближчому леті „Аполло 14" ця помилка не може повторитися.

ЧИСЛО ПРОДАНИХ АВТ В ОСТАННІЙ декаді травня ц. р. становило 267,548 і було менше від числа проданих авт в тому самому часі 1969-го року 304,627. Ці числа відносяться до проданих авт чотирма найбільшими автомобільними корпораціями. Дженерал Моторс ц. р. продала 137,615 авт в останній декаді травня, а в 1969 році — 147,903. Форд — 71,014 (84,978), Крайслер — 48,763 (61,713) і Амерікен Моторс Корпорейшен — 24,003 (23,619). Цього року в травні згадані фірми випродукували 754,627 авт, а минулого року — 754,569.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ РОЗХОДИТЬСЯ в справі зменшення виборчого віку з 21 до 18-ох років. Республіканці в Палаті проти того, щоб справу зменшення виборчого віку об'єднувати з тим пуктом, який говорить про охорону виборчих прав негритянських виборців в південних стейтах. Президент Ніксон є за зниження виборчого віку, але він проти того, щоб цю справу вирішували разом із охороною виборчих прав. Дехто підкреслює те, що Палата не має права звичайною більшістю зменшувати виборчий вік, який визначений Конституцією. Голова Правничої Комісії конґресмен Селлер заявив, що Найвищий Суд ЗСА визнає звичайне рішення Конґресу за неконституційне.

У СВІТІ

ШВЕДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ОЛЬОФ ПАЛЬМЕ не старався дотепер, щоб прийняв його президент Ніксон, коли він, Пальме, прибуде в цьому тижні до Америки, щоб дістати почесний диплом в Кеньйон коледжі в Огайо, де він замолоду студіював. Речник Білого Дому заявив, що Ніксон не має заміру прийняти його: Ольоф Пальме маршував в демонстрації проти участи ЗСА у В'єтнамській війні, дає захист американським дезертирам і дав грошову допомогу Північному В'єтнамові.

У БРИТАНІЇ ПРОГОЛОШЕНО, що королева Єлисавета II надала — на внесення прем'єра Гаролда Вільсона — досмертні титул і привілеї лорда 9-ом особам. Між ними є 85-літній Імануел Шінвелл, колишній соціялістичний міністер військових справ та одна жінка, леді Твідмюр, дружина англійського аристократа, яка в 60-их р.р. була членом британської делеґації до Об'єднаних Націй. У британській палаті лордів велику більшість мають все ще консерватисти.

ФРАНЦІЯ І СССР ПОГОДИЛИСЯ, щоб переводити „правильні консультації" про південно - азійські справи: рішення стояти у постійному зв'язку щодо ситуації у Південній Азії прийшло в ході довгих конференцій, що їх мав совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико з французькими державними мужами в Парижі. Громико запевняв, що СССР теж „хоче миру" в Південній Азії та на Близькому Сході, але — постачаючи зброю Північному В'єтнамові й В'єтконґові в Південній Азії та арабам — підсичує війну.

„ШВЕДСЬКИЙ В'ЄТНАМСЬКИЙ КОМІТЕТ" ВИСЛАВ 17 лютого ц. р. 17 тонн ліків та всякого медичного приладдя разом вартости 179.000 дол. комуністам з Північного В'єтнаму — почерез „невтральну" Камбоджу. Коли в Камбоджі прийшов до влади протикомуністичний уряд — він сконфіскував ввесь той транспорт, що його ще не перевезено до Північного В'єтнаму. Із смутком оприлюднив вістку про це голова того шведського прокомуністичного Комітету, соціолог Ґуннар Мірдаль.

УЗХ розбудовує дитячі табори

Лігайтон. — Засідання Центральної Управи ОДВУ, під головуванням проф. Б. Гнатюка, із представницями Головної Управи Українського Золотого Хреста в суботу 30-го травня ц. р. на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтові, затвердило розбудову дитячих таборів УЗХ, які рік-річно влаштовуються на тій же Оселі. Від Головної Управи УЗХ були присутніми заступниця голови п-ні Павлина Різник і виховна референтка ГУ пані Оксана Ґенґало. Розбудову запропонував голова плянувальної комісії розбудови оселі, екз. заступник ЦУ Володимир Різник. Засідання широко продискутувало предложені пляни й їх схвалено. Згідно з рішенням, мається побудувати новий модерний будинок для вжитку дівочого табору й він буде готовий вже на 28 червня ц. р., коли відкриваються виховно - відпочинкові табори УЗХреста, які тривають безперервно через ціле літо аж до кінця серпня й на які приймається дівчат і хлопців у віці від 6 до 16 років. Рішено теж добудувати модерну лазничку для хлоп'ячого табору, як теж модерне приміщення для команданта з приватною лазничкою. Хлоп'ячий табір дістає також змодернізовану велику вітальню. На розбудову й модернізацію таборів УЗХ рішено вжити приходи з розпродажі півакрових парцель на Оселі ім О. Ольжича, які продаються в ціні від 1.000 дол. Віля культурно-освітнього й виховного українського центру Оселі ім. О. Ольжича зростає одно з найбільших літніх українських поселень, як теж одна з найбільших осель пенсіонерів, а між ними велика частина українських кобатантів.

ПРЕЗИДЕНТ СТВЕРДИВ ПОВНИЙ УСПІХ ВОЄННОЇ КАМПАНІЇ В КАМБОДЖІ. ЗАПОВІВ ВІДКЛИКАННЯ 50.000 ВІЙСЬКА З В'ЄТНАМУ ДО 15 ЖОВТНЯ Ц. Р.

Вашингтон. — Президент Ричард М. Ніксон ствердив у радіо-телевізійній промові до народу в середу о год. 9 веч., що воєнна кампанія у Камбоджі виявила повний успіх, коштувала менше людських жертв, як можна було сподіватися, та перейшла всі сподівання, коли ідеться про знищення ворожих баз і захоплення ворожих складів зброї, амуніції і харчів. Президент потвердив давню свою заяву, що вмаршування американських і південно-в'єтнамських військ до Камбоджі не є поширенням війни, а скороченням її, і що американські війська будуть відкликані до 30 червня ц. р. Після того терміну ЗСА переводитимуть тільки летунські місії над Камбоджею, щоб перешкодити ворожим пересуванням військ та іншим воєнним діям. Президент повідомив, що свій теперішній звіт базує головно на інформаціях від головного командувача американських військ у В'єтнамі, генерала Крейтона Абрамса. Американські й південно-в'єтнамські війська треба було невідхильно вислати на знищення ворожих баз у Камбоджі тому, що ворог знехтував пересторогу Президента, що ЗСА вживуть рішучих заходів, якщо комуністи захочуть використати відкликування американських військ з В'єтнаму для своїх воєнних цілей. Між 20 і 30 квітня ц. р. комуністи повели цілу низку випадів в сторону центральної Камбоджі і коли б американці не протиділи б цьому, то ціла на 600 миль довга прикордонна смуга була б перетворилась в одну велику ворожу випадну базу. В операції на терені Камбоджі взяли участь 31.000 американців і 43.000 південних в'єтнамців. Знайдено і схоплено 15.000 крісів і скорострілів, 2.000 ракет, коло 10 мільйонів амуніції до стрільної зброї, 11 мільйонів фунтів рижу. Президент прославляв південно-в'єтнамську армію, яка своїми операціями у Камбоджі виявила високу бойову вартість і воякцьку мораль. Цей стан південно-в'єтнамської армії доказав успіх пляну „в'єтнамізації" В'єтнамської війни. Президент признав, що вмаршування американських військ до Камбоджі стрінуло „безпрецедентний" спротив збоку внутрішньо-американських критиків. Однак — заявив Ніксон — він, Президент, хоча мусить прислухатися також до голосів критики, проте мусить приймати рішення, націлені в першу чергу на зберігання життя вояків у В'єтнамі. Ворог мусить зужити кілька місяців на відбудову своїх знищених складів у Камбоджі, — це дасть час південно-в'єтнамській армії скріпитися. Всі дотеперішні обіцянки, що їх давав Президент щодо відкликання військ з В'єтнаму, — спершу 25.000, потім 35.000 і 50.000 — були докладно виконані. Тепер Президент заповів, що з тих 150.000 вояків, що їх він відкличе до 30 квітня 1970 — 50.000 вояків вернуться до Америки вже до 15 жовтня ц. р. 17.000 вояків вже відкликані з Камбоджі. „Ніяка група не має монополю на бажання миру", бо миру прагне цілий нарід і прагне й він, Президент. Двері для мирових переговорів широко відкриті другій стороні. Ніксон заявив, що його ціллю є мир і він змагатиме до нього, поки його осягне.

Еґню засуджує „шарлатанів миру" в промові у Вест Пойнті

Вест Пойнт, Н. Й. — Віце - президент Еґню, промовляючи на закінченні шкільного року у Військовій Академії ЗСА, хвалив провідницькі вартості кадетів, які в числі 749 кінчають Академію, і засудив тих „злочинних неудачників" і „шарлатанів миру", які спричиняють замішання в цій країні. Віце-президент казав, що 749 кадетів вступають до Армії в хвилині, коли „чарівні злочинні неудачники" суспільства спричиняють замішання. А наші „найкращі люди гинуть на рижових полях Азії, щоб зберегти свободу, для тих „шарлатів миру", які вихвалюють чужих диктаторів, коли збещещують державний прапор, що забезпечує їм волю. Віце-президент казав, що це тяжкі часи, головно для тих, які служать своїй країні, обороняючи її. Еґню сказав кадетам, що вони вступають до служби в Армії в часі, коли вона веде війну далеко від рідних кордонів, коли поборює ворога, і при цьому її зустрічає брак зрозуміння малої частини наших громадян. Та проте казав віце - президент, наші збройні сили перемагають разом із в'єтнамськими й іншими союзниками. Еґню вказав і на ту працю, які виконують американські вояки для цивільного населення в країнах, де ведеться війна. Віце - президент дістав оваційне привітання. Він особисто роздавав дипломи.

Представник Уряду за добровільну контролю платень і цін

Вашинґтон. — Демократичні члени Конґресу й економісти від деякого часу почали домагатися, щоб республіканський Уряд президента Ніксона подбав про контролю плаень і цін, бо це єдиний спосіб сповільнити й припинити інфляцію. Президент Ніксон заявляв, що він проти урядової контролі цін, бо вільна економіка й здорова приватна ініціятива самі дадуть собі раду з інфляцією, яку Уряд старається поборювати монетарними й фіскальними засобами. Та тепер вже й урядові представники домагаються того, щоб Президент старався конферувати з представниками працедавців, бізнесменів і робітничих організацій та просив їх не збільшувати занадто заробітних платень та цін на товари. В спільній Економічній Конґресовій Комісії зізнавав асистент секретаря скарбу Моррей Л. Вайденбавм і заявився за те, щоб Уряд делікатно старався контролювати економіку та впливати на те, щоб не збільшувалася дорожнеча і заробітні платні. Голова Ради Директорів Корпорації Інтернешенел Бизнесс Мешінс Томас Дж. Вотсон, зізнаючи в Сенатській Комісії Закордонних Справ, домагався, щоб Уряд взяв до уваги справу контролі цін і платень, яка так добре діяла на початку президентури Джана Ф. Кеннеді.

КҐБ підготовляло пірвання Я. Стецька

Париж. — Французька Пресова Аґенція подає, що німецька поліція арештувала недавно Ганца Ґеруля, шефа департаменту в німецькому Сенаті у Берліні, за розвідочну діяльність в користь СССР. Він був спеціялізований в інфільтрації антикомуністичних організацій і з цього титулу брав участь в конференції Антикомуністичної ліги народів Азії, яка відбувалася в Тайпей 1964 року. Його арешт є пов'язаний з пляном пірвання провідних, добре знаних людей України, Ярослава і Слави Стецько, вдохновителів Антибольшевицького Блоку Народів (АБН), які живуть у Мюнхені — сказано в повідомленні. З достовірних джерел інформують, що Гайнц Ґеруль був большевицьким аґентом на далеку мету. Як аґент МВД, він був фіктивно заарештований у Берліні, засуджений буцімто на 25 років тюрми і концтаборів, засланий у Воркуту, був там провокатором серед німецьких в'язнів. У часі повстання у Воркуті він видав МВД численних німецьких й інших в'язнів. Перебув 5 років у Воркуті, а був звільнений в часі заходів Аденауера відносно воєнно - полонених й інших німецьких в'язнів. По звільненню як переслідуваний большевиками, зайняв високу позицію в урядових колах Берліну. Активізувався як антикомуніст, до якого було довір'я теж з огляду на позицію, яку займав в вільному Берліні, зокрема у часі, як посадником Берліну був нинішн. канцлер Брандт.

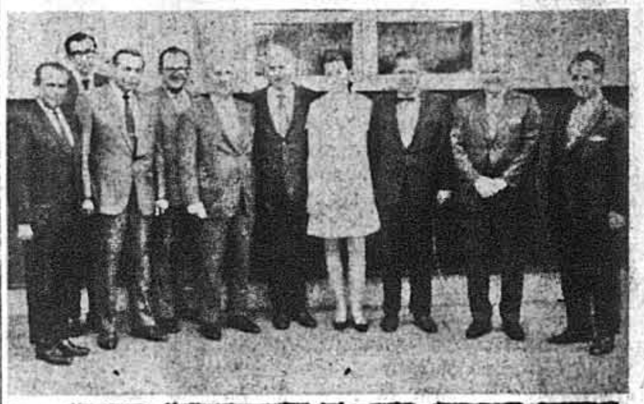
ЦЕЇ СУБОТИ ВІДБУДЕТЬСЯ В КЛІВЛЕНДІ ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ХОРУ „ДНІПРО"

Український Хор „Дніпро" в Клівленді

Клівленд. — У найближчу суботу, 6-го червня, тут в авдиторії Норманді Гай Скул при 2500 Вест Плезант Велі відбудеться о год. 8-ій вечора великий ювілейний концерт, що його влаштовує Український Хор „Дніпро" з нагоди 15-річчя свого існування. В програмі концерту виступить хор, квартети, солісти та оркестра. Диригує маестро Євген О. Садовський. Хореограф — Леонід Дмитревич. Хор „Дніпро" за 15 років свого існування розвинувся в одну з найкращих і найбільш репрезентативних українських мистецьких одиниць на американському континенті. Як відомо, цей славний хор в дні 17-го травня, напередодні і з нагоди 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу, що відбулася в Клівленді, влаштував великий концерт, прибуток з якого був призначений на фонд недужого маестра Івана Задорожного.

ВІДВІДИНИ ПРЕДСТАВНИКІВ ЦЕНТРАЛІ КЮНА І ТУК В ГОЛОВНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ

У вівторок, 2-го червня, відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу та видавництво „Свобода" представники КЮНА (Крайової Асоціяції Кредитових Спілок) і Товариства Українських Кооператорів. Ці гості прибули до Головної Канцелярії в товаристві дир. Маріяна Коця, директора місцевої Кредитівки „Самопомічі", відвідини якої були ціллю приїзду їх до Джерзі Ситі. Відвідувачі відбули розмови із членами Екзекутиви УНСоюзу та редакторами „Свободи", після чого були гостями на спільному обіді. На фото (від ліва): Володимир Сохан — заст. гол. предсідника УНС, Ярослав Ганкевич — секретар ТУК, інж. Дмитро Григорчук — голова Екзекутиви ТУК із Чикаґо, Петро Пуцило — гол. касир УНС, Йосип Лисогір — гол. предсідник УНС, Маріон Ґреґорі — екз. директор КЮНА, п-ні Роксоляна Гарасимів — орг. референт ТУК, Маріян Коць — директор Кред. Кооперативи „Самопоміч" в Джерзі Ситі, Томас Корбет — репрезентант КЮНА і д-р Ярослав Падох — гол. секретар УНС. Товариство Українських Кооператорів (ТУК) є членом УККА і голова його Ради дир. О. Плешкевич з Чикаґо входить в склад Екзекутиви УККА.

Відбувся З'їзд Сеньйорату ТУСМ у Філядельфії

Філядельфія. — В суботу, 30-го травня ц.р. тут при Дрексель Університеті відбувся 1-ий З'їзд Сеньйорату ТУСМ з участю членів ЗСА і Канади. З'їзд відкрив діючий голова Сеньйорату ТУСМ проф. д-р М. Ю. Богатюк з Сиракюз, а проводила ним президія в складі: д-р М. Богатюк та Христя Кульчицька, секретар Світової Управи ТУСМ. З'їзд вітали: студент інженерії Ярополк Скальчук, місто-голова Осередку Діяльности ТУСМ з Філядельфії, господар З'їзду, інж. Богдан Кульчицький, голова Світової Управи ТУСМ, Юрій Горіх, голова Краєвої Управи ТУСМ - Канада, з Лондону, Канада, д-р Богдан Футей, президент ЦЕСУС-у з Клівленду, мґр. Степан Хемич, голова ФКУ з Ню Йорку. Головне слово мав голова Сеньйорату ТУСМ д-р М. Богатюк, в якому він пояснив потребу створення Сеньйорату як автономного тіла при ТУСМ, якого кожночасний голова є першим містоголовою Світової Управи ТУСМ і який керується виключно внутрішнім правильником. Членом Сеньйорату може бути кожний, хто стоїть на самостійницьких позиціях, з закінченою університетською освітою, колишній активний член ТУСМ чи студентського руху взагалі. Колишні члени ТУСМ, заснованого ще в 1949 р. в Німеччині, сьогодні, вже як професіоналісти, займають відповідальні позиції в науковім, культурнім, релігійнім і політичнім житті організованої української громади і поза нею. З'їзд вибрав Номінаційну Комісію в складі: д-р Богдан Футей, голова, Юрій Горіх, інж. Ігор Заяць з Ньюарку, члени. Після обідової перерви відбувалася ширша дискусія над питаннями структури Сеньйорату, правильника, членства, метод праці та плянів на майбутнє. Модератором дискусії був проф. д-р Константин Савчук з Ню Джерзі. Управу Сеньйорату ТУСМ очолив д-р Константин Савчук; д-р Микола Богатюк, інж. Ігор Заяць, д-р Богдан Футей і інж. Ігор Чума — члени. Реєстрацію переводила Марійка Гайдучок з О.Д. ТУСМ Філядельфія. Вечером відбулася спільна вечеря в Домі Української Молоді, підготована О.Д. ТУСМ. З'їзд закінчено відспіванням „Не пора".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

СПОМ'ЯНУЛИ МИТРОПОЛИТА УАПЦ СЛ. П. НІКАНОРА

Мюнхен. — У першу річницю смерти бл. п. Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Нікaнора, у місті Карлсруге місцеві українці, разом із Правлячим єпископом УАП-Церкви в Західній Европі Владикою Орестом, відвідали могилу спочилого. В тих відвідинах брали участь і українці католицького віровизнання та німецькі миряни. На могилі покійного Митрополита відправлено Панахиду.

В АВСТРАЛІЇ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕС

Сідней. — Перший Всеукраїнський Конґрес у Австралії і, одночасно, другий з черги український з'їзд відбудеться в днях 25-28 грудня 1970 р. в Мельбурні. Рішення в цій справі, для відзначення 20-річчя поселення українців, виніс Пленум Союзу Українських Організацій Австралії, СУОА. У пляні Першого Конґресу: офіційна частина з'їзду, товариські розвагові імпрези, концерт, запорізькі ігри молоді, фестиваль мистецького слова, пісні й танку. На Конґресі в діловій частині будуть прочитані 7 доповідей. В Ессендоні буде виставка українського образотворчого мистецтва в Австралії.

У ЧЕРВНІ ВІДБУДЕТЬСЯ ПОСИЛЕНА ЗБІРКА НА ЗАЛИШЕНЦІВ У ЕВРОПІ

Філядельфія. — Управа Відділу Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" у Філядельфії, повідомила, що в місяці червні відбудеться в тому місті посилена громадська збірка на українських залишенців у Зах. Европі та для потребуючих братів і сестер у країнах Сх. Европи. Управа ОУА „Самопоміч" у Філядельфії просає щиро жертвувати й вітати в домах збірщиків на цю ціль.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нетолерантна молодь

Це гарний американський звичай — з нагоди закінчення шкільного року в кругло тисячі високих шкіл влаштовувати відповідну маніфестацію. „Коменсмент" — це, властиво, не кінець університетських студій, а започаткування нового життя молодої людини.

Таке урочисте започатковування нового життьового шляху високошкільних вихованців мало завжди безжурний, радісний характер. Цього року цей образ затьмарений масовою „політиканізацією" американської високошкільної молоді, яка відбувається із шкодою для студій, для правильного діяння високошкільної системи та для доброго імени студентів і їх шкіл. Велика більшість студіюючої високошкільної молоді не погоджується з заколотниками. Але так завжди й всюди бувало, що енергійна, добре зорганізована і безоглядна щодо засобів меншина зосереджує на собі увагу і тероризує більшість. Ліві екстремісти між американськими студентами зуміли настільки „зреволюціонізувати" американські високі школи, що ось з кінцем цього шкільного року постала жалюгідна ситуація: сам Президент З'єднаних Стейтів і найвидатніші члени його Уряду не всилі з'явитися з промовами на форумі будь - котрого з великих університетів на його урочистому „коменсменті", бо можуть наразитися на непристойні вигуки чи інші неприємності збоку екстремістів-авантурників.

Це цікавий прояв американських молодечих опозиціонерів. Вони приписують собі право кричати, окупувати університетські будинки, тероризувати професорів і своїх колеґ, але не дозволяють другій стороні, членам Уряду, ба навіть самому Президентові виголошувати промови, з'ясовувати свою політику.

Користуючись усіма правами, що їх дає демократія, вони заперечують ті права інакодумаючим. Це — типова тактика комуністів. Використовувати конституцію для її загирення. Але хоч це прикре явище, проте не трагічне. Величезна більшість молодих людей, юнаків і дівчат, які оце залишають університетські мури, навчається у твердій життьовій школі, що без компромісів і без толерантности, терпеливости й вибачливости — не можна жити.

З'їзд „звитяжців"

„Звитяжцями" назвала київська „Літературна Україна" з 29 травня членів Комуністичної Спілки Молоді — комсомолу, які відбули в Москві свій черговий з'їзд. Усіх комсомольців в СССР зареєстровано 27 мільйонів, з того в Україні — 4 мільйони 600 тисяч юнаків і дівчат. На з'їзді ту молодь повчали всі, від генерального секретаря ЦК ЛКСМ СССР до „заслуженої доярки". Від комсомольців вимагали: працювати „для комунізму", бути відданими „інтернаціоналізмові", себто покірними Москві, і особливо — і це внесло в з'їзд щось нове — готуватись до захисту „священних рубежів нашої вітчизни". ЦК КПСС, використовуючи молодечий запал, кидав комсомольцям такі гасла, як „комсомол — це аванґард трудящих", „комунізм — це молодість світу" тощо. Делеґати зобов'язувались працювати, вчитись і т. д.

Що являє собою комсомол насправді? До комсомолу починають записувати шкільну молодь по закінченні піонерського віку, приблизно з 15-16 років. Хто не запишеться, той втрачає багато шансів учитися далі або вибитися на якесь становище. З-поміж комсомольців вибирають кандидатів на членів партії, перевіряючи їх різними способами, а декого навіть таким неприємним „заняттям", як доносицтво. Приманюючи кращим майбутнім, одержанням партійного квитка, перспективами кращого, ніж у сірих громадян, життя, комуністична партія виводить комсомольців на „суботники" й „недільники", де вона має безплатно працювати, від робітників вимагає перевиконування норм, радо вітає відступство від рідного народу — на користь російської мови й культури, забороняє комсомольцям відвідувати церкви чи молитовні доми. Комсомольська молодь має „штурмувати будівництва" як не колгоспних стаєнь, так фабрик і копалень у Сибіру та в Середній Азії, бодай у час вакацій.

На з'їзді комсомолу було багато промов і оплесків, але стереотипні пресові звіти разюче подібні до таких самих звітів і в минулому, бо режим уже не може дати молоді чогось дійсно нового.

30 РОКІВ ПРАЦІ УККА

ЗАЯВА РАДИ ДИРЕКТОРІВ

Тридцять років існування, плянової праці, стремлінь і досягнень, внутрішніх труднощів і замирення, при невпинному, послідовному розвитку і розбудові структури Українського Конґресового Комітету Америки, — були незвичайними, особливими роками.

Це була доба глибоких зрушень і докорінних змін у житті людства, повних горя і нещастя років у житті українського народу в Україні.

Українська спільнота в Америці, пов'язана національними і культурними вузлами з українським народом на рідних землях, завжди глибоко й безпосередньо відчувала і сприяла визвольним процесам в Україні, намагаючись кожночасно допомогти в їх успішному завершенні.

Передумовою успіху в концентрації сил і дії українського суспільства в Америці, зокрема в шуканні зрозуміння й піддержки урядових чинників для української справи під час і після другої світової війни, була вимога створення єдиного координаційного репрезентаційного центру. Таким центром став Український Конґресовий Комітет Америки.

Створили його однозгідним рішенням 805 делеґатів, що їх вислали 168 громад на Перший Конгрес Американських Українців у Вашинґтоні 24 травня 1940 року.

У визначенні різногранних завдань УККА наголошено в статуті: „Сповіщати про скрутне положення українського народу та забезпечувати всі можливі засоби підтримки в його героїчній боротьбі за відбудову Вільної, Незалежної і Демократичної Української Держави"... „Помагати українському народові в його ріднім краю, щоб здобув чесне і рівне трактування з іншими народами, як вільний і об'єднаний член в родині европейських держав".

Роки другої світової війни були — з уваги на „союз" західніх альянтів з окупантом України — особливо важкі в діяльності УККА по лінії допомоги українському народові і вимагали переконливої зручности в нашій інформації про Україну. У тих важких часах УККА з успіхом використав міжнародний форум у Сан Франсіско, коли там творено Організацію Об'єднаних Націй, висилаючи туди своїх делеґатів: Ст. Шумейка, проф. О. Грановського, Б. Катамая, І. Петрушевича, які провели важливу інформаційну роботу, чого не могли промовчати навіть совєтські чинники. Меморіял вручено всім державним представництвам, які творили Об'єднані Нації.

Мирова Конференція в Парижі була тереном чергових заходів УККА в обороні України. Ці заходи були добре підготовані і вдало переведені тодішнім президентом УККА сл. п. Степаном Шумейком. Польський часопис „Свят" писав тоді, що одночленна українська делеґація осягнула в Парижі більше, ніж польська багаточленна.

По закінченні війни в Европі УККА став перед новою проблемою. Треба було зорганізувати допомогу десяткам тисяч українців в Европі, які не бажали повертатися в Україну, поновно окуповану Москвою. Ішлося також про долю тих українців, які в українських формаціях, із зброєю в руках, боролися за визволення українського народу. І перших, і других треба було рятувати від насильної репатріяції, а других — ще й обороняти правно. Щоб якнайуспішніше зорганізувати допомогову акцію, з ініціятиви УККА створено Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, який, як визнана американським Урядом харитативна установа, розгорнув широку й дуже успішну допомогову та переселенчу працю.

Для затіснення співпраці з українцями в країнах Північної й Південної Америки створено в 1946 році Пан-Американську Українську Конференцію, що діяла як окреме незалежне тіло і оформила Підготовний Комітет для організації Світового Конґресу Вільних Українців у 1967 році. Український Конґресовий Комітет Америки був її основоположником і членом. Тоді ж використано всі можливі шляхи й засоби для проведення на міжнародному форумі засуду політики народовбивства, а теж ратифікації постанов Конвенції про народовбивство.

Турбувався також Український Конґресовий Комітет Америки і долею українських Церков, організуючи поважні виступи в обороні Церков та в обороні переслідуваних в Україні єпископів і священиків, монахинь, монахів і вірних. З цією метою виготовлено й розіслано відповідні меморіяли, публікації — згадати б англомовну книжку д-ра Гр. Лужницького „Про переслідування і нищення Церкви в Україні" та інтерпеляції, а теж проєкти резолюцій в Палатах Конґресу ЗСА.

Роля українського народу, як керівного народу в боротьбі проти московського імперіялізму, завжди, а тепер особливо, поклала на Український Конґресовий Комітет Америки почесне завдання стати у проводі інших національних груп поневолених Москвою націй, на цій Вільній Землі. Практичний вияв цього провідництва замаркований створенням з ініціятиви УККА Конференції для визволення поневолених не - російських народів в СССР та Комітету Поневолених Націй, що його очолює президент УККА д-р Лев Добрянський.

Старанням УККА Конґрес ЗСА схвалив у 1959 році „Резолюцію про Тиждень Поневолених Націй", а президент Д. Айзенгавер потвердив її законом. Рік-річно Президент ЗСА проголошує третій тиждень липня Тижнем Поневолених Націй і закликає всіх громадян Америки підтримувати відзначування сумних роковин цього поневолення. Щороку відзначається в обидвох Палатах Конґресу, в містах та стейтах ЗСА День Незалежности і Соборности України — 22 Січня.

(Закінчення буде)

Софія Наумович

ДВА ТИЖНІ У „ЗАКУТКУ"

(2)

Добрий настрій гостей підсилив ще пан Юрко, висвітливши на стіні їдальні серію картин та стінних фресків із різних міст Італії — Риму, Фльоренції, Венеції, Пізи та ін., зручно вплітаючи поміж них фрески і картини українських малярів. Оце несподіване „кіно" завершило прийняття у „Закутку" і так гості, як і наші господарі, були дуже задоволені. Проф. Кульчицький удостоївся навіть запрошення до власниці великої крамниці з „конфекцією" у Нісі, яка має свою „вікендову" віллю у Мужені, — щоб оглянути її квітник, який вона сама плекає для щорічних змагань на нагороду для „найкращого квітника". Наш філософ, очевидно, прийняв запрошення, оглянув квітник, похвалив собачку і наговорив власниці купу комплиментів — а все це для „втримання добросусідських взаємин"...

„Голубо-побережні" принади

Невелике розміром містечко Каннц в останніх часах переймає від недавньої ще столиці Узбережжя — Ніс пальму першенства. Не тільки із-за славетних кінофестивалів, які щорічно відбуваються у Каннах, притягаючи, крім численних „зірок", „ведет" та інших „старлет", — також тисячні маси публіки, зокрема ж кіноманів. Канни стає щораз більше „снобом", і, нікуди правди діти, це осередок та місце зустрічей педерастів, зокрема ж багатих і впливових, а тому так для снобів, як і для педерастів та грачів у „щастя" в місцевому касині будуються багатоповерхові ґотелі, ресторани і кафетерії. Це й надає незвичайної пишноти надбережній, яка має чудову піскову пляжу, і каниська „Круазет" геть уже закасовує славнозвісну „Променад де-з Анґле" у Нісі.

Та найцікавішими, без сумніву, містами на Узбережжі є Монако і Монте-карльо — два чудові надморські міста, що лежать на двох протилежних горах, відділені морською затокою, але поєднані пасмом гір. Це невеличке „оперетков" князівство принца Реньє Грімальді і колишньої кінозірки Ґрейс Келлі — тепер принцеси Монако. Здалеку, не побувавши у цьому закутку світу, можна б дивуватися, яку рацію існування має таке мікроскопічне князівство? Одначе, побувавши в ньому, все стає ясно. Воно ж бо не тільки не занепадає, а, навпаки, розбудовується та багатіє. Звичайно, „розбудовуватися" у ширину воно ніяк не може, бож виступило б уже на французьку територію. Натомість, геніяльні інженери примудрилися вбудовувати місто в гори і у висоту. Через те так багато у ньому тунелів, переходів попід, або понад горами і морем та повітряних галерій, що незвичайно прикрашує обидва міста і надає їм своєрідного характеру. Щождо росту вгору, то „монаґаски" (громадяни князівства) будують тепер виключно кількадесятиповерхові хмаросяги, які, проте, чудово гармонізують із гірськими верхами своєю структурою і кольорами.

Цього останнього ствердження, на жаль, не можна зробити щодо свіжопомальованої на препоганий колір „ґумігути", княжої палати, зрештою дуже добре добудованої до старовинних решток колишнього оборонного замку з чудовою сірою „патиною віків". Та це зовсім не перешкоджає туристам приглядатися „зміні варти", зодягненої, на зразок сторожі Бекінґемського палацу в Лондоні, у важкі величезні „папахи" та золоті „шамерунки". Недалеко, — а втім, у цьому князівстві все недалеко! — палати, приміщення єпископства, куди ми мусіли зайти, бо проф. Кульчицький хотів скласти свою візитівку єпископові Рюпові, який часто відвідував наш Сарсель, коли ще перебував у Парижі. Як ми й могли сподіватися, єп. Рюп перебував тоді на лікуванні.

Очевидно, ми не могли не піти на другий горбок Монте Карльо і оглянути злопам'ятне „касино". Його препоганий, сецесійний стиль, обліплений „аморками" і театральними масками у формі горельєфів, а побіч них — так наче цього було замало, — вільні місця викладені ще керамічними кахлями з перевагою синіх та блакитних кольорів! Цій зовнішній погані відповідає „препишне" з оксамитами і золотом — унутрішнє устаткування, очевидно достосоване до вечірніх туалет, фраків, золота і діямантів, — касинових клієнтів. Для нещасливців, що програли не тільки все, що мали на собі, але ще і непокриті чеки та запротестовані векселі, — дуже вигідний вихід із ситуації: висока і стрімка круча над морем...

Вибравши багато легшу дорогу - серпентину вниз, ми пригадували численні кадри з фільмів і зазнавали тієї ж самої досади: ці чудові красвиди опоганені блящаними парапетами та мішками з піском і кричущими реклямами „кока-коли" та бензинових марок. Тут бо відбуваються, знову ж таки славні на ввесь світ, автові перегони п. н. „Ралі-Монте Карльо"...

Зібравши все докупи: княжа палата із зміною варти, касино, перегони і врешті — на останньому місці! — чудова природа, Монакське князівство має не тільки рацію існування, але й великі, невичерпні ресурси...

Зовсім інакший характер має містечко Грас, що лежить на північ від Мужену. Це — столиця парфумерного промислу Франції, що, побіч моди і штучної біжутерії та французької „арс аманді", становить велике джерело державних прибутків. Це пахуче місто, — бож так плянтації квітів, як і випари з фабрик — усе „заносить" запахами, має за свого патрона мистця - маляря Фраґонара, який, хоч як це не дивно, походив з родини фабрикантів парфум у Грасі. А тому тут і фабрика, і вулиця, і музей — усе „ім. Фраґонара".

Розташоване, як і всі майже прованські міста, на високому горбку з дорогами-серпентинами, воно пишається ще й тим, що в ньому закінчується історичний шлях, який вів Наполеонове військо верхами Альп з півночі на південь, до моря...

Побувавши отак у всіх довколишніх містах і містечках, не рахуючи сіл, які ми „здобували" власними ногами, ми виїхали з чудового Провансу саме тоді, коли в Каннах починався черговий кінофестиваль. Ми вспіли зорієнтуватися, що, крім розреклямованого американського „Машу" та недопущеного чеського „Ави" — нічого особливого на ньому не буде. Тож без великого жалю поверталися назад у Париж, обіцяючи знову відвідати „Закуток" після закінчення сезону, коли вже літні гості, що завжди прибувають до наших милих господарів, звільнять „гостинні кімнати"...

НОВЕЛІ ЯРОСЛАВА ГЕРУСА

(Ярослав Герус. Пригоди снайпера. Оповідання. „Наша Батьківщина", Ню Йорк, 1968, ст. 136. Обкладинка арт. - маляра Романа Степаняка).

Покійний Ярослав Герус не мав як письменник навіть тієї нагороди, щоб міг порадуватися книжкою своїх творів. Він пробував був сам видати окремим виданням свої новелі, але знайшовся такий несумлінний видавець, який забрав і гроші і манускрипт, але книжки не видав.

Українські письменники на еміґрації працюють не з думкою про якусь винагороду за свій труд, а з любови до українського слова. Навіть і слави вони не знаходять, бо у нас про рецензію мусить дбати сам автор, а на нововидані твори рецензенти мусять писати свої оцінки найчастіше безплатно.

„Ярослав Герус, як пише М. П. в посмертній згадці в „Свободі" з 26 листопада 1968 р., народився в Станиславові 28 лютого 1910 року. Там же закінчив народну школу й гімназію. Вищі студії продовжував у Познані у високій торговельній школі, де вперше блиснув своїм талантом, здивувавши чужинців професорів.

Свою дипломову працю Я. Герус написав п. н. „Монографія про місто Делятин". За виявлений у ній хист польське товариство „Пшиятюл Гуцульщизни" призначило авторові стипендію на продовження студій і музейних дослідів, а також покрило всі кошти його поїздок до Варшави і побуту в тому місті. Ця праця й донині не появилася друком..."

У 1934 р. Ярослав Герус одружився з Марією Колянківською з Делятина. По закінченні студій переїхав туди ж. Перед самою війною працював як учитель у торговельній школі в Станиславові і як книговод Українського Міського Театру. Перед другим приходом російських окупантів виїхав з родиною до Відня, а в 1952 р. прибув до ЗСА. Перед смертю працював як електронік в Гонбаш Компані. Помер 25-го липня 1968 р., залишивши дружину Марію, сина Ігоря з дружиною і внука Олександра.

Надрукований у книжці оповідань „Лист" показує покійного письменника як дружину й батька. Цей лист писаний в одинадцяту річницю його вінчання. Письменник бажав „у майбутньому якнайбільше спроможности ділом доказати їй (дружині) свою доброту, а вона щоб своїм поступованням утвердила його в тому, що вона є справді тією досконалою Марічкою, яку він сам собі виховав".

Цей лист — найкраща характеристика Ярослава Геруса як людини, мужа й батька.

***

У книжці „Пригода снайпера" є підтитул — „Оповідання". Гадаємо, що радніше повинно бути „новелі", бо більшість із видрукованих у ній творів мають прикмети новелі. Автори „Короткого словника літературознавчих термінів" В. Лесин і О. Пулинець за новелю уважають „невеликий розповідний твір про якусь незвичайну життьову подію з несподіваним фіналом". Майже всі надруковані в збірці „Пригода снайпера" твори мають прикмету новелі — оте несподіване закінчення.

„Снайпер" — це вояк I Дивізії УНАрмії. Він має пригоду з русявою пропаґандисткою, яка через гучномовець намовляла на фронті дивізійників переходити на бік совєтських військ. Їй відповідав через гучномовець отой снайпер, який мав можливість її застрелити зі своєї снайперівської рушниці. І сталося диво: вони зустрілися, покохалися, а пізніше одружились.

В новелі „Аскольд" зондерфюрер Шрам, який перевозить для українських повстанців „харчі", вкінці несподівано довідується, що це була зброя й динаміт.

„Аскольд дивився хвилинку на мене якось винувато, а потім сказав:

— Я знаю, ти в цій хвилині думаєш, що я свиня...

— Ні, Аскольде, не те я думаю...

— Ащо саме?

— Що ти — диявол з самого дна пекла...

У „Писанці" несподіваний фінал спричиняє українська писанка, яка зводить докупи, здавалося б зовсім відчужених нових еміґрантів Анничку та Івана. Вони розійшлися після того, як Іван занедбав у Німеччині їхню першу дитинку, яка згинула під час летунського налету.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Михайло Лоза

ГУЦУЛЬЩИНА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

(1)

Краса гуцульських гір, життя й побут тамошнього населення приковували до себе увагу не одного з українських та неукраїнських мистців, мистців слова в першу чергу.

Українських поетів і письменників, які використовували гуцульську тематику, можна поділити на три основні групи. Першу групу творять уродженці Гуцульщини, друга — ті, що на Гуцульщині не народилися, але там довгий час жили й працювали, а до третьої групи належать ті, що на Гуцульщині побували короткий час — з нагоди вакацій, мандрівок тощо.

Між уродженцями Гуцульщини передове місце займає поет і письменник Юрій Федькович. Тому, що походив він з буковинської частини Гуцульщини, звуть його „буковинським соловейком".

Хоч Юрій Федькович народився на Гуцульщині, гуцулом, як то кажуть, з крови й кости він не був. Його батько — нащадок спольщеного шляхетського роду Адальберт Гординський-Федькович — прибув на Буковину, до місцевости Сторонець-Путилів, з Галичини, з-під Самбора. На Буковині одружився він з українкою вдовою по православному священику. Сином цього подружжя був Юрій Федькович.

Бажанням Юрієвого батька було виховати сина на поляка. Для того син був охрищений в римо - католицькій вірі і одержав при охрищенні імена Домінік, Иосиф. Вже дорослим змінив він віру, прийнявши православ'я. При зміні віровизнання дано йому ім'я Юрій. Зміною віровизнання Юрій Федькович заманіфестував свою приналежність до українського народу, тісніше — до його буковинсько-гуцульської вітки. Як інші гуцули, став одягатися в гуцульську ношу. Гуцульщина зайняла також центральне місце в його літературній творчості. Цікавила Федьковича постать Олекси Довбуша, якого він зобразив у двох віршах і в драмі. Жив Федькович в роках 1834-1888.

Уродженцями Буковини були брати Воробкевичі — сини чернівецького вчителя. Більше знаний у літературі о. Ізидор Воробкевич. Народився він в Чернівцях 1836 року. Крім теології студіював також музикологію. Став популярним композитором. З життям Гуцульщини запізнався, перебуваючи як священик на парафіях у Давиденах і в Руській Молдавиці. Згодом став викладачем співу на теологічному факультеті Чернівецького університету. Помер у Чернівцях 1903 року. Писав Ізидор Воробкевич здебільша на загальноукраїнські теми, та все ж таки прив'язання до вужчої батьківщини в нього було велике і любов до неї гаряча. Доказом цієї любови може послужити вірш „На чужині":

Буковино моя мила,
Мій солодкий краю!
Як на тебе, сиротина,
Нишком погадаю,
То заплачу жалібненько
На чужій сторонці,
Бо тут в'яну і всихаю,
Як листок на сонці.

Якби крильця соколові
Мав я, сиротина,
Полетів бим, де зелена,
Люба Буковина,
Де Прут, Черемош, Бистриця,
Де гори Карпати —
В Буковині мило жити,
Мило й умирати.

Перу Ізидора Воробкевича належить популярний вірш „Рідна мова", який часто деклямується і тепер. Особливо актуальним він є на еміґрації. Хоч вірш загальнознаний, не зашкодить його пригадати:

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має.

Як ту мову мож забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила?

Як ту мову мож забути?
Таж звуками тими
Ми до Бога мольбя слали
Ще дітьми малими;
У тій мові ми співали,
В ній казки казали,
У тій мові нам минувшість
Нашу відкривали.

Мово рідна, слово рідне,
Хто ся вас стидає,
Хто горнеться до чужого,
Того Бог карає;
Свої його цураються
В хату не пускають,
А чужії, як заразу,
Чуму, обминають.

Ой, тому плекайте, діти,
Рідну руську мову,
Вчіться складно говорити
Своїм рідним словом.
Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Але камінь має.

Деякі фрази цього вірша нагадують Шевченка. Це свідчить про те, що Воробкевич був під враженням його поезії. Вірш „Рідна мова" був написаний 1869 року, вже після смерти Шевченка, коли його твори щойно починали поширюватися.

Воробкевич писав також під псевдонімами. Найбільш уживаним його псевдонімом був Данило Млака.

Мало знаним у літературі є брат Ізидора Воробкевича — Григорій, теж священик. Жив він не довго — 46 років. Народився у 1838-му, помер у 1884-му році. Писав думи й вірші. Його псевдонім — Наум Шрам. Цей псевдонім є комбінацією: ім'я Наум взяте з повісти Квітки-Основ'яненка „Маруся", а прізвище Шрам — з повісти Куліша „Чорна Рада".

Дочкою Буковини була Ольга Кобилянська, яка жила в роках 1863-1942. Життя Кобилянської було зв'язане більше з південно - східньою частиною Буковини. Найдовше проживала вона в Чернівцях, але дуже добре знала й буковинську частину Гуцульщини, мешканців якої ввела до своїх творів. Найбільшим її твором з гуцульською тематикою є повість „В неділю рано зілля копала".

Велику частину свого життя був зв'язаний з Буковиною поет і письменник Володимир Кобилянський. З Ольгою Кобилянською він не був споріднений. Народився в м. Ясах, але ще дитиною переїхав з батьками до Чернівців. Дата народження — 9 жовтня 1895 року. За професією — народний учитель. В 1913 році, мавши заледве 18 років, був змушений покинути Буковину і переїхати до Києва. Одною з причин еміґрування поза кордони Австрії була судова справа, яку виточив проти нього один австрійський урядовець. Кобилянського обвинувачено в тому, що він використав як сюжет для свого оповідання „Клео" — надрукованого в журналі „Нова Буковина" — родинне життя згаданого урядовця. В Києві прожив Кобилянський до своєї передчасної смерти — 10 вересня 1919 р. Отже, помер дуже молодим, не закінчивши навіть 24-го року життя.

Прив'язання до рідних сторін притаманне кожній людині. Не диво, що Володимир Кобилянський, вихований у зелених горах, так за цими горами тужив. В одному з віршів, написаним уже в Києві, Кобилянський говорить:

Три роки я блукав по рідній
по чужині,
Три роки я вітав з України
тебе,
Гуцульський краю мій.

Але поет свідомий того, що Буковина є складовою частиною України і що він — поет всього українського народу. Підтвердження для того знаходимо в оцьому вірші:

У тебе, коханий мій краю,
Багато лаврових вінків —
Ти виплекав буйную зграю
Героїв, синів-співаків.

У тебе, коханий мій краю,
Багато мелодій і дум,
А я тобі, рідний, заграю
Про Черемшу рокіт і шум.

Крім оригінальних творів Володимир Кобилянський залишив переклади з німецької літератури — переважно з творів Шіллера і Гайне.

(Далі буде.)

Не забуваймо про наших ближніх у біді і нужді

По другій світовій війні поважна частина української спільноти була змушена покинути рідні землі і втікати на захід перед большевицькою навалою. Частина з них була більш щаслива і змогла виїхати до країн постійного поселення поза океаном, а поважна частина мусіла залишитися в Европі.

В різних країнах Европи залишилося кільканадцять тисяч українських інвалідів, старців, хворих, калік, вдів і дітей, які не могли переселитися на американську землю з уваги на свої фізичні недомагання. Цими нещасливими братами і сестрами заопікувалася українська харитативна установа „Українська Медично - Харитативна Служба", колишній „Червоний Хрест" в Мюнхені, яка кожнього року просить нас допомогти потребуючим харчовими посилками, одягом, ліками чи грошовими пожертвами. З найбільшою докладністю УМХС постійно звітує про розподіл одержаної допомоги.

В останньому часі створилась ситуація конечної допомоги нашим братам в Польщі, зокрема в Перемишлі, до околиць якого повертають убогі наші виселенці. Нашим святим обов'язком є допомагати їм не лише до їхнього животіння, але до створення культурно - освітнього суспільно-громадського та релігійного життя.

Головна Управа ОУА „Самопоміч" вже понад двадцять років переводить на цю ціль збірки при помочі своїх ідейних та повних посвяти членів, які не жаліють труду і відвідують наших жертвенних громадян.

Нашим людським і громадським обов'язком є подати помічну руку тим нещасним, які не можуть запрацювати собі на кусок хліба, які не можуть дати відповідної освіти своїм дітям, і які, без нашої помочі, пропадатимуть. Як показує дійсність життя в Америці, то вже і тут щораз частіше наші люди звертаються до „Самопомочі" про допомогу, а останньо звернулися про таку допомогу наші брати з Полудневої Америки, зокрема з Бразилії.

Виконуючи свої завдання, Головна Управа ОУА „Самопоміч" рік-річно організує збірку на допомогу потребуючим. Таку збіркову акцію організуємо і цього року під кличем „Збірка найбільш потребуючим українцям".

Успіх цієї збірки залежатиме від жертвенности й бажання Українського Громадянства допомогти у збірці. Нашою ціллю цього року є зібрати багато більше для наших потребуючих як у минулому році, бо й потреби їхні більші та скількість потребуючих з роками більшає.

Зложити щиру лепту для наших залишенців у країнах Европи і для потребуючих в Полудневій Америці та тут в ЗСА, це не лише наш моральний обов'язок, обов'язок християнина - українця, але це теж обов'язок національний, бо ті, яким помагаємо, це кров від нашої крови і кість від нашої кости, це українці. Не забудьмо про них під час цьогорічної збірки. Нехай не буде ні одного українця, ні одної українки, які не зложили б щирої лепти для тих нещасних наших братів і сестер, коли зайдуть до Вас з листами збірщики „Самопомочі". Будьмо свідомі того, що кожна лепта обітре не одну сльозу немічного старця, роз'яснить бліде обличчя вдови, а на худому личку дитини заграє промінь радости. Пам'ятаймо, що милосердя, — це та християнська чеснота, яка зв'язує в одне із Богом усіх людей і що Всевишній сторицею нагороджує за кожне діло милосердя ще тут, на цьому світі.

Г. У. ОУА „Самопоміч"
"Selfreliance"
98 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

Щоб не пішло в забуття

Перевантажені родинними і громадськими справами ми, тільки на короткий час помічаємо, що останніми роками все частіше відходять у вічність заслужені для української науки і культури люди, які ціле життя працювали для українського народу і залишили по собі нерукотворні пам'ятки, друковані праці, твори мистецтва тощо. Тихо, таким як жив і працював, відійшов від нас відомий археолог-дослідник праісторії України бл. п. проф. д-р Ярослав Пастернак і між розсіяними по цілому світі могилами наших видатних людей, канадійська земля теж прийняла тлінні останки професора. Та щоб не тільки в нашій пам'яті, але й на чужому цвинтарі час не прикрив забуттям його могили — звертаємося до всіх, хто знав особисто чи з наукових праць проф. Пастернака, всіх, хто відвідував неповторні його розкопи в княжому городі Крилосі, — ще перед виїздом на вакаційне дозвілля причинився грошовим датком на поставлення нагробника на місці його вічного спочинку.

Проєкт нагробника виготовив мистець Мирон Левицький, використовуючи мотив плоскорізьби княжого лицаря в зброї з розкопів проф. Пастернака у Пліснеську біля Золочева. Так виконаний нагробник зупинить колись думку наших нащадків в Канаді, відслонить їм візію нашого давноминулого, зверне теж увагу чужинця на могутній період історії українського народу.

Пожертви просимо слати на адресу: Фонд пам'ятника проф. Я. Пастернака, Buduchnist Credit Union, Ltd., 140 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada.

Списки жертводавців будуть поміщені в пресі.

Друзі, кол. співробітники і студенти проф. Яр. Пастернака.

НА МАНГЕТТЕНІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ

Ню Йорк. — У п'ятницю 5-го червня вранці відбудеться відкриття нової модерної м'ясарської крамниці Юліяна Бачинського. Крамниця розташована між 8 і 9 вулицями, при 139 Друга евню. Вона охолоджена і має наймодерніше устаткування; серед товарів є також імпортовані продукти з европейських країн.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ав.

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 5 червня 1970 року відбудеться там доповідь Любов Дражевської п. з. „З буднів музею в американському ґетто, про негринят і мінерали". Любов Дражевська є куратором Музею в Петерсоні, Н. Дж. Доповідь іде в циклі вечорів, присвячених „Проблемам нашої сучасности". Доповідь буде ілюстрована прозірками. Початок о год. 8 веч.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВП. Д. Б-ко, Ню Йорк: Дякуємо за „відкритого листа, але ми його негайно „закрили". Це тому, щоб ніхто не довідався, що Автор, ім'я якого записано в історії між тими, що боролися за волю, тепер з цілком неоправданих причин не має відваги поставити свого правдивого підпису під те, що вважає за правду.

ВП. Д. Н-ий, Торонто: Пропонуєте редакції „Свободи", щоб вона виставляла дуплікати шкільних свідоцтв і дипломів, що їх затрачено по воєнних і скитальських бездоріжжях. Вживаючи парафрази скептика, що приготовлявся до переходу на іншу віру, відповідаємо: що „Свобода" могла б такі дуплікати виставляти — це ми віримо, але, щоб вони могли мати будь-яку вартість — у це ми не віримо.

До всіх ВП. Дописувачів: Посилаючи допис до „Свободи" про будь-яку подію чи імпрезу у Вашій Громаді чи Організації, доконче треба подавати місцевість, дату і місце, де і коли імпреза чи подія відбулася. Навіть найкраще написаний допис про найліпшу імпрезу чи найважливішу подію, якщо не подано місцевості і дати, не має вартости і його не друкуємо. Це саме відноситься до скорочених назв різних існуючих чи пропонованих місцевих організацій: якщо ані разу не подано повної назви, редакція такі дописи ОВДІВДК.

ВП. В. Н., Дітройт: Одержали, дякуємо, надрукуємо. Також залеглі дописи незабаром будуть використані.

ВП. А. А., Чикаго: Одержали, дякуємо, надрукуємо.

ВП. Я. Ч-к, Торонто: Колюмна, про яку згадуєте, саме тепер наладнується і сподіваємося, що вона з новим шкільним роком уже періодично появлятиметься в „Свободі". Дякуємо за доброзичливу пропозицію, Перешлемо її наміченому редакторові рубрики.

ПЛЯНУЮТЬ ВИДАТИ ТВОРИ СКОВОРОДИ

Дітройт. — Українське Євангельське Об'єднання в Північній Америці розпочало заходи над виданням творів найвидатнішого українського філософа Григорія Сковороди, який жив у 1722-1794 в перекладі на сучасну літературну українську мову. Управа УЄО сподівається, що знайдуться люди, які фінансуватимуть це видання. Переклад розпочав уже професор д-р Яр. Славутич, а проф. П. Ковалів погодився звірити його працю з оригіналом. Видання вийде до 250-ліття з часу народження Григорія Сковороди.

ВІДКЛАДЕНО МІЖШКІЛЬНИЙ МИСТЕЦЬКИЙ КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

Ню Йорк. — Як повідомив Координаційний Центр Шкільних Рад — Управа Шкільної Ради УККА, запланований на 30 і 31 травня на Оселі УНСоюзу „Союзівці" Міжшкільний мистецький конкурс для дітей і молоді відкладено на осінь. Конкурс не відбувся тому, що саме в ті дні відбувались Свято Весни Пластової Організації й Спілки Української Молоді, члени яких в більшості мали б виступати на конкурсових змаганнях. Конкурс перенесено на осінь, реченець буде повідомлений згодом.

ВІДБУЛОСЯ „СВЯТО ВЕСНИ" В ЛЯВАЖОЛЬ

Ляважоль, Аргентина. — Просвітянська, рідношкільна та сумівська молодь цього міста спільно відбула традиційне „Свято Весни", з участю юних бандуристок, сумівки Ганнусі Парій і пластунки Марусі Крижанівської, з виступами багатьох декляматорів та веселою інсценізацією в кінці, підготованою з молоддю виховником Вол. Каплуном. Членам футбольної ланки роздано нагороди - пугарі. Свято закінчилось вибором королеви весни і забавою.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Андрій Іванюк

Михайло Іванюк

Михайло і Андрій (мол.) Іванюки ,сини довголітнього предсідника найстаршого Відділу в Чикаґо — Братства св. о. Николая та делеґата трьох останніх Конвенцій УНС, п-ва Андрія і Анни Іванюків, закінчили 24-го травня з дуже добрим успіхом (в першій п'ятці найкр. учнів) катол. Гай-Скул св. Филипа в Чикаґо та після вакацій ідуть до місцевих коледжів. Оба сини, як і ціла родина п-ва Іванюків, є членами УНСоюзу, зокрема 106 і 221-го Відділів в Чикаґо, а крім цього є активними членами Осередку СУМА ім. Павлушкова в Чикаґо-Північ та змагунами копаного м'яча спортового клюбу „Крила", при тому ж Осередку. Крім цього беруть участь в церк.-гром. житті, зокрема є членами Т-ва св. Імени при катедрі св. Николая та у шкільних спортових гуртках. гуртках.

Бажаємо обом братам якнайкращих успіхів у їхніх дальших студіях. **Н. Н.**

Зустріч з письменницею Ярославою Острук в Чикаґо

Заходом 12-го Відділу „Золотого Хреста" в Чикаґо 16-го травня 1970 р. відбулася зустріч із письменницею Ярославою Острук з Філядельфії. Авторку привітала голова „З. Хреста" п. Рибак, а дві панночки вручили їй китиці квітів від Золотого Хреста і від т-ва І. Франка. Пані Кузик підкреслила велику місію письменників на еміграції й поінформувала дуже численно зібраних учасників про творчість авторки, яка почалася з приїздом її до Америки в 1950 році. Ведуча вечором, п. Емілія Кулик, режисер „Нової Сцени", що її присутні оплесками привітали з нагоди одержаної того дня нагороди за її п'єсу. в коротких словах подала зміст нового з черги шостого, роману, ще не друкованого п. н. „Коли меркнуть зорі", а актори „Нової Сцени" п.п. Хамів, Рома Турянська, Віра Денисенко - Вигінна та режисерка „Н. Сцени" Кулик по мистецьки прочитали уривки з того роману, які відзначаються притаманним авторці, гумором і легкістю. Приємно було почути два фортепіянові соля молодих піяністок пп. Шарун і Квірнбах. При солодкім і чаю приявні на зустрічі ще довго обмінювалися думками з авторкою про її роман, що заторкує події в Галичині по першій війні.

Н. Н.

В ІТАЛІЇ ГРОЗИТЬ страйк газетних друкарень. Однак італійці менше купують газет, ані ж американці, німці чи англійці, обмежуючись до слухання хроніки подій у радіопередачах, що їх передають гучномовці на прилюдних площах. Тому люди байдужі, що якийсь час не буде газет.

У РИМІ ВІДБУЛАСЯ військова парада з нагоди 24-річчя проголошення в Італії республіки. Президент Джузеппе Саррагат склав вінок на могилі Невідомого Вояка.

НІКІТА ХРУЩОВ МАВ легкий удар серця і його перевезли до шпиталю. Його стан покращав і ніби його життю не погрожує безпосередня небезпека.

НОВЕЛІ ЯРОСЛАВА ГЕРУСА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Іван приніс Аничці писанку, і Аничка, хоч жила з багатим італійцем, так зворушилася, що покинула італійця. І щасливий кінець: „А через рік були у старшеньких молодят християни".

Міг би дехто з недовірою дивитися на той факт, що Аничка погоджується вернутися до Івана. Але згадка про Великдень на Україні і писанка, що їй подарував Іван, так зворушили її, що вона вернулася до свого Івана.

У „Маратонському бігу" малий Андрійко вирішив наслідувати грецького бігуна, щоб дати знати повстанцям у лісі, що проти них іде большевицьке військо. Повстанці розбили енкаведистів, але ранений Андрійко згинув, і його похоронили як героя.

Без новелістичного закінчення і оповідання „Ольга", яке має підзаголовок „Пригоди „коляборанта". Але „Становище покращало" має новелістичний фінал в боях дивізії під Бродами, коли „уявлення в житті вояків дивізійників було важливіше та правдоподібніше, ніж сама дійсність". Дивізійники, уявивши, що становище покращало, кинулися на ворога і — вирвалися з оточення.

Новеля „Дзвін" з часів німецької окупації України. В ній гавптман фон Дітріх хоче позбутися Курта з допомогою дзвона, що його пограбував в Україні. Але новеля кінчається тим, що „фон Дітріха вербецірксоммандо... призначило командантом одної оперативної групи Шостої Армії, що прямувала на Сталінград..."

У „Вікнах" молодий юнак розповідає про антисемітські „подвиги" царського російського війська в Станиславові у 1914 році. Цей хлопець бачив, як донський козак рубонув Розу нагайкою по голові. „Роза заскімлила і, пустивши відра, закрила обличчя руками, а козаки, реготушись, поїхали далі..." А той козак кілька хвилин перед тим христився на повиставлювані у вікнах ікони, які мали свідчити про те, що там живуть християнські родини. Хлопець не міг зрозуміти, щоб „хтось славив Бога, а хвилину-дві пізніше — кров свого ближнього спускав!"

Новелі „Розкішний кіт" та „Бовері - бом" взяті з нюйоркського життя. В першій пригода закінчилась „гепіендом", але в другій несподіване закінчення трагічне: п'яний бом (учений професор) кинувся з ножем на свою колишню дружину-лікарку. Другого дня її на вулиці переїхало авто.

* *

Ярослав Герус друкував свої твори в періодичних виданнях: „Київ", „Овид", „Ми і світ" і найбільше в „Свободі". Надруковані в одній книжці його новелі дають можливість ствердити, що мав він дійсний літературний талант.

Треба подякувати Дружині Покійного, що разом із приятелями й прихильниками таланту Ярослава Геруса подбала про появу „Снайпера", бо книжка ця зберігає оригінальне творче обличчя письменника, що не міг розвинути належно своїх творчих сил.

Лука Луців

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що у вівторок, 2-го червня 1970 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ
бл. п.
МИХАЙЛИНА МЕЛЬНИК
проживши 83 роки

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го червня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОН в суботу, 6-го червня 1970 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Покійна від 1945 р. цілковито стратила зір і жила на допомозі міста.

В глибокому смутку:
донька — МИРОСЛАВА з Родиною
і УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"

В ПЕРШУ, БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ніколи Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ
бл. п.
РОМАНА НАЗАРЕВИЧА
буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ ВРАЗ З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 13-го червня 1970 року
о годині 8-ій ранку в Церкві СВ. ЮРІЯ
при 2558 Захід Волтон вул. в Чикаґо, Ілл.
На ці заупокійні відправи запрошуємо Рідню, Побратимів Покійного та Приятелів.
В непотішному смутку
ЮЛІЯ НАЗАРЕВИЧ — дружина з Дітьми

Замість квітів на могили померлих з Родини бл. п. АНТОНІНИ ПРИПЛЕСЬ, мґр-а ІВАНА ГОЛЮКИ, дир. ІВАНА ШЕПАРОВИЧА на будову церкви св. Юра в Ню Йорку складають 50.00 долярів
Родина — КОРОЛІВ, ГУРІВ і ЦВІЛІВ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ видатного композитора і музиколога
проф. д-ра ЗІНОВІЯ ЛИСЬКА
складаємо 100.00 долярів на дальше видання „Українських Народніх Мелодій", якого автором був Покійний.
Д-р Юліян, Анна і д-р Марта ПОЛІТИЛО

У 20-річчя Школи Українознавства Т-ва Українська Учительська Громада в Чикаґо

Користаючи з уважливости щоденника „Свобода" до проблеми виховання молоді, передаю інформації про дві великі імпрези, що припадають у 20-річчя нашої Школи.

Першою з них є прощальний вечір абсольвентів, що склали іспити зрілости в нашій школі 22-24-го травня, закінчуючи 11-ти річну науку з історії Української Церкви й обряду, з української літератури, історії й географії та української культури. До іспитів приступило 48 кандидатів. 14 здали з визначним вислідом, 18 з дуже добрим, 9 з добрим та 7 з достатнім. Предсідником письмового іспиту був проф. Касіян Тучапський, усного інсп. Іван Білоус — представник Шкільної Ради УККА.

В суботу 6-го червня о г. 6-ій вечором відбудеться прощальна імпреза абсольвентів, роздача дипломів, грамот признання від суперінтендентури американських гайскулів і фототаблю. По закінченні цих церемоній та короткої програми мистецької самодіяльности абсольвентів, відбудеться спільна знимка родичів з абсольвентами та гостями і їхня прощальна вечірка в авдиторії школи св. о. Миколая. На цю урочистість запрошуємо всіх студентів, наших абсольвентів, учнів гайскулів та родичів всіх шкіл і все громадянство. Хто з молоді не одержав запрошення через брак адреси, одержить його при вступі. Для старших осіб, родичів і громадянства запрошення не обов'язує. Пригадуємо, що всіх молодих мужчин обов'язує вечірній одяг.

Другою імпрезою нашої школи є День Школи, 7-го червня на оселі в Равндлейку. О год. 10.30 ранку о. сов. Павло Джулинський ,парох церкви святих Володимира і Ольги відправить польову Службу Божу та Панахиду за померлих учителів, учнів та батьків нашої школи. Співатиме параф. хор „Прометей" під диригентурою проф. Романа Андрушка.

Час обідньої перерви від год. 12-3-ої призначений на дозвілля, купіль, відбиванкові змагання та зустріч учителів з громадянством при спільному обіді для вшанування учителів сеньйорів нашої школи, яких очолює п. Павлина Павлюк.

В офіційну програму імпрези, що пічнеться о год. 3-ій по обіді намічено: відчитання протесту до Об'єднаних Націй в українській і англійській мовах проти переслідування і знищення Української Православної Автокефальної і Української Католицької Церков, проти русифікації в Україні, проти переслідування, в'язнення і вивоження до примусових таборів праці наших культурних діячів і молоді, проти нищення українських історичних та мистецьких пам'яток та проти відзначування Леніна Об'єднаними Націями як великого „гуманіста".

Перша частина програми призначена вшануванню Івана Котляревського. Виконавцями будуть музичні ансамблі ОДУМ-у. Другу частину програми виконають учні наших шкіл у формі конкурсів. Опісля будуть представлені цьогорічні абсольвенти та церемонія вручення родичам матуристів всіх одинадцяти матур грамот признання за їхній труд і співпрацю зі школою в національному вихованні своїх дітей. Закінчать програму абсольвенти нашої школи з усією українською молоддю точкою в честь св. п. пам'яті ген.-хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. Після відчитання протесту до Об'єднаних Націй представники нашої молоді відчитають текст привітів з відповідними заявами до наших найвищих Ієрархів Української Православної Автокефальної і Української Католицької Церков та до СКВУ. Дирекція школи надає цій імпрезі протестаційно-маніфестаційного характеру. Тому до участи у виконанні програми запрошуємо всі школи, молодечі та студентські організації, учителів, виховників та батьків всіх шкіл Чикаґо, всі наші релігійні, громадські, наукові та політичні організації. Наш протест до Об'єднаних Націй в обороні прав українського народу в нашій поневоленій Батьківщині будуть мати нагоду підписати учні, учителі, батьки та молодечі і студентські організації в своїх школах, а громадянство в часі імпрези.

Доїзд на імпрезу автобусами: перший автобус від'їздить о год. 8.15 ранку від школи св. Миколая, другий о год. 10.30. Квитки за переїзд обабіч коштують 2 дол., і їх можна набути в суботу 6-го червня в канцелярії школи. Поворот автобусів в годинах 7.30 і 9.30. Вступ на імпрезу від дорослих по 1 дол., учні і студенти 50 центів, діти дошкільного віку безкоштовно. Тому, що наша імпреза має наскрізь національний характер, куди будуть запрошені також і американські гості, дирекція школи просить родичів, щоб звернули увагу дітям і молоді на їхній зовнішній вигляд. Не передбачається ні офіційно в програмі ні приватного виступу молоді з модерним виглядом, а ні в пляжових одягах модерних зразків. Просимо молодь і старших уживати спортовий одяг тільки в часі між 12 і 3-ою годиною та по закінченні програми. В ніякому разі не годиться входити між публіку в купелевому чи спортовому одягу під час виконування поважної частини програми.

Заввага: У випадку непогоди вся імпреза відбудеться в залі СУМА.

Адам Антонович
дир. школи

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Тенісові змагання за Першість Союзу Українсько-Американських Спортових Товариств, делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади на східні стейти ЗСА, відбудуться 13-го і 14-го червня 1970, на кортах Союзівки в Кергонксоні, Н. Й. Реєстрація і після неї льосування зустрічей відбудеться в суботу, о год. 9-ій ранком. Оплата від змагуна при реєстрації — $ 3.00. Господарем змагань є тенісова ланка Карпатського Лещетарського Клюбу з Ню Йорку.

Першості СУАСТ-Схід будуть проведені в групі чоловіків із нагородою першунові — чашею Романа Слободяна, та в групах жінок і сеньйорів за чаші СУАСТ-Схід.

Чашу Романа Слободяна здобули досі. в 1968 році Зенон Яцків, КЛК Ню Йорк і в 1969 році Юрій Савчак, „Тризуб" Філядельфія.

В часі тенісових першостей СУАСТ-Схід відбуватиметься на Союзівці традиційна вже Весняна Товариська Зустріч КЛК Ню Йорк і Товариства Українських Інженерів.

„Тризуб", Філядельфія — „Чорноморська Січ", Нюарк, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 7-го червня 1970 ,о год. 3-ій по полудні на грищі Ля Саль Коледжу у Філядельфії, Па.

— о —

„ТРИЗУБ" — „СКОРПІОНС" 1:0

Філядельфія, 31-го травня 1970. — Професійна дружина „Тризуба" здобула перемогу у своїх перших мистецьких змаганнях нового сезону із сильною одинадцяткою „Скорпіонс" зі Сиракюз. Обидві дружини виставили у своїх складах добрих змагунів, особливо в оборонних лініях, і тому вже в початкових хвилинах гри можна було передбачити малоциферний вислід зустрічі. „Тризуб" виступив до цих змагань в складі: Г. Вальдез — добрий особливо в обороні горішніх стрілів по воротах, оборонці Ґіменез і Дуґ та штопер Вернер були справжнім заборолом, якого не зміг пройти напад „Скорпіонів", помічники Мароля і Трік добре доповнювали згаданих дефензивних змагунів, трійка нападу Волянов, Пасаче і Курц були постійно грізними, а Педро і Чижович цим разом заграли слабше. Резервові змагуни Микицей і Литвинюк повинні були заступити в другій півгрі втомлених Чижовича і Педру, який був у додатку малопробосвий.

Ворота для „Тризуба" здобув Пасаче в останній хвилині першої півгри гарним стрілом із не менше гарної подачі Чижовича. Промахом у цих змаганнях було те, що чомусь не використовувано доброго і постійно грізного крилового Волянова.

Цій першій зустрічі „Тризуба" в новому сезоні приглядалося близько 1,000 осіб, в тому половина неукраїнців. Можна сподіватися, що більше українських симпатиків футболу прибуде на наступні змагання „Тризуба" із „Чорноморською Січчю" в неділю, 7-го червня, на грище Ля Саль Коледжу у Філядельфії.

М. С.

— о —

ВІДБУВСЯ ВЕСНЯНИЙ ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР КЛК

Союзівка, 24-го травня. — Під час Товариської Зустрічі Карпатського Лещетарського Клюбу в днях 23-го і 24-го травня відбувся тут внутрішньо-клюбовий тенісовий турнір. До участи стануло, мимо дощової погоди, чотирнадцять змагунів. Переможцем в конкуренції чоловіків вийшов Зенон Маркевич, який переміг у фіналі з рахунком 6:2 і 6:3 Євгена Колянківського. У півфіналах З. Маркевич елемінував П. Шипрікевича з рахунком 6:3, 6:1, а Є. Колянківський з рахунком 6:0, 6:3 Ю. Витановича. Змагання в конкренції жінок мали лише три зголошені учасниці, тому й відбули вони неофіційні чисто товариські зустрічі.

П. Ш.

— о —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УАСТ „ЛЕВИ"

Чикаґо, Іллиной. — Річні Загальні Збори УАСТ „Леви" відбулися 3-го травня, у власній домівці. Загальними зборами проводила президія в складі: д-р Ілля Мула — предсідник і мґр Мирослав Турянський — секретар.

Ці річні загальні збори не тривали довго тому, що був надрукований звіт з діяльности Товариства за ювілейний 1969-й рік і члени Управи та ланкові не мусіли звітувати перед зборами. За Контрольну Комісію звітував п. Зенон Шведак і на його внесок уділено абсолюторію Управі.

Перед вибором нової Управи на 1970-ий рік п. Роман Б. Припхан уступаючий голова Т-ва подав список кандидатів у почесні члени УАСТ „Леви", які своєю працею багато прислужилися для росту й розвитку нашого Товариства. На пропозицію п. Романа Б. Припхана загальні збори приняли в почесні члени УАСТ „Леви" чотирьох заслужених спортових діячів: Петра Головатого, Володимира Голойду, Карла Малого і Івана Печенюка. Листу кандидатів до нової Управи, Контрольної Комісії та Товариського Суду подав п. Зенон Косачевич, голова Номінаційної Комісії. Після короткої перерви відбулися вибори і до нової Управи увійшли: Роман Б. Припхан — президент, Карло Малий — 1-й віце-президент, Богдан Куцан — 2-ий віце-президент та організаційний референт, Аскольд Клюфас — кореспондеційний секретар, мґр Мирослав Турянський — рекордовий секретар і хронікар, Микола Остапчук — скарбник, Петро Головатий — референт преси і пропаґанди; члени заступники Управи: Іван Федорчак, Анатоль Гординський; Адміністратор бари — Іван Печенюк, адміністратор домівки — Петро Хомицький, заступник адміністратора домівки — Григорій Павлишин; Контрольна Комісія: Зенон Косачевич, Зенон Шведак і Володимир Галелюка; Товариський Суд Чести: д-р Ілля Мула — голова, мґр. Євген Дачишин — заступник, дир. Теодор Пилявка — секретар.

Весняний футбольний сезон почався

Чикаґо, Іллиной. — Весняний футбольний сезон почався в неділю 19-го квітня. Участь у футбольних змаганнях місцевої Національної Футбольної Ліґи беруть дружини місцевих Укр. Спортових Товариств — УАСТ „Леви" і СК СУМА „Крила" у Першій та СК СУМА „Тигри" в Третій Дивізії. Перша Дивізія складається з 12-ох дружин, в якій крім „Левів" і „Крил" ще гратимуть такі 10 дружин: Адрія, Атлас, Атлетікс, Литовці, Блискавиця, Реал Ф. С. Словаки, Таннерс, Вісла і Ютс. Дружина УАСТ „Леви" грає в українському складі крім двох чужинців (Медина і Ґаррісон), а дружина СК СУМА „Крила" також в укр. складі крім Шленкера. Як „Леви" так і „Крила" осягнули гарні успіхи в початкових змаганнях весняного сезону.

„Леви" — „Блискавиця" 3:0

19-го квітня. — у перших змаганнях весняного сезону перемогли „Леви" польську „Блискавицю" рахунком 3:0 під час дощу на мокрому стадіоні Ганзон парку. Щасливим стрільцем усіх 3-ох воріт був Бойко І. (правокриловий).

„Леви" — „Адрія" 0:0 (недокінчені)

26-го квітня. — Другі змагання „Левів" із хорватами не скінчилися, бо хорватські глядачі вмішалися в сутичку між змагунами на площі і суддя відсвистав змагання у 40-ій хв.

„Леви" — „Атлес" 1:0

26-го квітня „Левенята" перемогли доріст „Атлясу" рахунком 1:0.

„Леви" — Св. Альфонсус 4:0

Наші найменші „Левенятка" розгромили своїх ровесників 4:0.

„Крила" — „Вісла" 3:0

Сумівські „Крила" з Осередку ім. М. Павлушкова розгромили польську „Віслу" 3:0 в своїх перших весняних змаганнях 26-го квітня на бічній площі Ганзон парку. Двоє воріт стрілив Стрільчук, а одні Підковірів.

„Леви" — „Словаки" 3:2

3-го травня. — У третіх змаганнях весняного сезону зробила перша футбольна дружина УАСТ „Леви" приємну несподіванку своїм симпатикам, перемігши дружину Словаків, фіналістів заходу за професійну Чашу ЗСА, рахунком 3:2 на їх власній площі в Лавдуал парку. Ворота для „Левів" стрілили Бойко І., Шлапак у першій півгрі і Бойко П. у 85-ій хв. з подачі Євгена Мишалова з лівого крила. Воротар „Левів" Вадим Мишалів оборонив карне з одинадцятки в другій півгрі. Дуже добре грав Борис Шлапак. Склад першої дружини УАСТ „Леви":

Мишалів І., Медина, Еліяшевський, Дудка, Іваник, Ґаррісон, Бойко І., Бойко П., Шлапак, Яворський, Мишалів П., Козій, Мирон Дижурко, Стефан Бакун і Гординський.

Резерва „Левів" перемогла резерву Словаків 4:2. Ворота для резерви „Левів" стрілили Володимир Бакун, Гординський, Лоско і Стефан Мінтянський. Воротар резерви „Левів" Стефан Бакун оборонив карне з одинадцятки.

Перша дружина „Левів" заняла перше місце Першої Дивізії після перемоги над словаками з відношенням точок 5:1 та воріт 6:2.

Юньйори „Леви" — „Марунс" 2:2

Двоє воріт стрілив Карпа.

„Крила" — „Таннерс" 3:2

3-го травня. — Сумівські „Крила" здобули другу виграну весняного сезону, перемігши мексиканську дружину „Таннерс" 3:2. Двоє воріт стрілив Євген Андрущишин, а одні Василь Абрам'юк. Склад „Крил": Воднар, Абрам'юк, Мирон Куляс, Підковірів, Гулик, Стрільчук, Петраш, Шленкер, Андрущишин, Надзікевич, Іванюк, Чернюк, Юліян Куляс, Мирон Дикий і Васюнець. Ланковим першої дружини СК „Крила" є Іван Мазуркевич (бувший змагун першої дружини), а капітаном Іван Гулик.

Резерва „Крил" перемогла резерву „Вісли" 1:0 і резерву „Таннерс" 1:0.

Петро Головатий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 13-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ЧІКАҐО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла —220 Відд. о год. 7-ій веч. в Союзовому Домі. На порядку: звіт делеґатів з 27 Конвенції УНС. Проситься вирівняти чл. вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 14-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ГЕМТРЕМК, Міш. Місячні збори Т-ва М. Шашкевича — 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Демокр. Клюбі, 2376 Грилінґ вул. На порядку: звіти делеґатів з 27-ої Конвенції УНС. Проситься вирівняти чл. вкладки. В місяцях: липні, серпні і вересні зборів не буде. — М. Ворисьkевич, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6378. Наомі далі залицяється до Тарзана

Я вперше відчуваю тепер, як Африка принаджує, Тарзане! Гігантський континент потребує гігантських умів — і сердець!

Ти врятував одно африканське плем'я, Тарзане, від шуляк!

Маю надію, Наомі, що ми врятували плем'я дунів! Ми всі вчинили це, треба гурту, щоб вдіяти будь-що в Африці!

Гурт, який мені подобається, це ти і я!